

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hesychio clarißimo. 156.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

σετε δὲ, εἰ τῆς τοσαύ της μαριάς ανεγύκοιτε. ανεγύκοιτε δὲ, εἴ τους ανεγύκοιτε οὐλώστε. Οὐλώστε δὲ, εἴ αρτῆς ἀπιλάσοιτε. ἀπιλάσοιτε δὲ, εἴ βασιλέας ἐργάθείτε. ἐργάθείτε δὲ, εἴ πά βλεπούμενα, ταρσούμενα ἔναντιστε. νομίστε δὲ, εἴ τὸν ὑδεναὶ αὐτῷ καταμάθοιτε. μαθήσοθε δὲ, εἴ τὸ ὅπικον αὐτῷ θεωρίστε. θεωρίστε δὲ, εἴ τὸ ἀδεκάσιον ὄφθαλμοῖς θέασοθε. θέασοθε: δὲ, εἴ τῷ οὐρανῷ αἰθέρεαδε. αἰθέρεαδε δὲ, εἴ τὸν τῆς ψυχῆς ὄφθαλμόν διοργανώτερον κατασκεψάστε. κατασκεψάστε δὲ, εἴ τῷ τῷ θείῳ συνεχῆς ἀποβλέψειν θέσθε.

Ωφελιώχολασμῷ. ρνδ.

Τὸ σαφὲς τῷ σεμνῷ λεκραμδόν, οὐκ
ἀσαφὲς τῷ ἀκρωμδόφ, τῷ λεγόμδον,
κατασκυάζει.

Θεογνώτῳ φρεσβυτέρῳ. ρνε.

Οὐαΐδημος, καὶ πάσις εὐφημίας ἀ-
ξιος Τιμόθεος ὁ ἀγαγώντης θεος ὄρ-
θως ἐβίωσεν, ὡς μινέντα διωνύναι εἰ-
τεῖν, ὅτι ἐθαυμάζετο μὴν. οὐκ ἡτα-
το δὲ τὸ μὴν γέρο τῷ τῆς ἀρετῆς ἐρῶν.
τὸ δὲ τῷ τῷ φορτικώτεροι φεύγειν, εἴ
ἴοντος ἐκαρποῦτο, δούγε καὶ γέρο τῷ τῆς
γνώμων κόσμοιν, τῷ μὴν ἡλικιωτῷ
φρεσβύτερος, τῷ δὲ φρεσβυτέρων ἡ-
λικιώτης ἐδόκει. τὸς μὴν γνθετεῖν, οἵσ-
τε ἡ, τοὺς δὲ οὐδὲν σιδίδους ἐφ' ὅτα
διορθώσσιαι.

Ηουχίῳ λαμπρωτάτῳ. ρνζ.

Οἰκίας μὴν θεραπεῖ, καὶ θαύματος
κρείσσονα φασίστε κατεπικενακένα, τῆς
δὲ ψυχῆς ἡμεληκένα, ὥστε τὸν διός Φαν-
τούτα καὶ θεαμάτη. οὐδὲ τοῖνιν μὴ
καλῶς έσλευσάδνος, οὐ μὴ γέρο οἰκία
τῆς σὺν πλεονέξιας, καὶ εἰ τοῖς μετ' ἐ-
πιπτα γέροντοις καὶ οὐδὲ καὶ σιωπῶσα γε-
νισταῖ. οὐδὲ ψυχὴ τὰς φοβερές τα-
τικοταῖ μημείσα.

getis aurem, si eos, qui emerserunt, imite-
mini. Imitabimini autem, si virtutem ar-
ripueritis. Attripietis autem, si cœlestis re-
gni amore teneamini. Tenebimini autem,
si ea quæ oculis cernuntur, caduca & tan-
dem interitura esse existimaueritis. Existi-
mabitis autem, si quām nihil sint didiceri-
tis. Discetis autem, si eorum fragilitatem
animo perspexeritis. Perspicietis autem,
si incorruptis oculis ea contemplemini.
Contemplabimini autem, si cœlestia artē
complectamini. Complectemini autem,
si animæ oculū perspicaciorem reddideri-
tis. Reddetis autē, si eum ad diuinū numē
contuendum perpetuò assueficeritis.

Ophelio Scholastico. 154.

Perspicuitas cum grauitate coniuncta,
obscuritatem, ut est in proverbio, au-
ditoribus non parit.

Theognosto Presbytero. 155.

Celebris ille, atque omni laude dignus,
Timotheus Lector, adeò recte vixit, ut
nemo sit qui dicere posse, eum admiratio-
ni quidem, at non amori fuisse. Illud enim
ex virtutis amore ac studio, hoc autem ex
eo quod res eas, quæ inuidiam afferebant,
fugeret, peræquè consequebatur: quippe
qui etiā, ob animo moderationē & hone-
statem & æqualibus suis antiquior, & se-
niorum æqualis esse videretur: quod vide-
licet, & illos monere posset, & his nullam
corrigendi sui ansam porrigeret.

Hesychio clarissimo. 156.

Te quidem splendidam domum, atque
omni admiratione sublimiore, extruxiſ-
ſe aiunt: at interim animam, tanquam vi-
lissimum aliquod ac nullius omnino pre-
tij, neglexisse. Hæc igitur scito, te haud
probum cōſilium inire. Nam domus qui-
dem tua in posterum quoque avaritiam
tuam etiam tacens prædicabit: at anima
horridos cruciatus sustinebit.